

Verner Ærenlunds beretning ved
Hillerslev Skytte- og Gymnastikforenings
generalforsamling den 28. november 1946.

Når vi vil prøve på at gennemgå det der er passeret det sidste år her i foreningen, så kunde man lade tankerne gå videre og mindes den krig som blev afsluttet i 1945.

De tanker der rørte sig den gang var at når bare vi faar fred så vil alting blive godt og så vil vi alle arbejde paa at faa det forsømte indhentet. Nu ved vi hvordan derude omkring har været afholdt den ene konference efter den anden, resultaterne der spejdes efter er vel ikke alle lige store, for at faa dem maa der være et nemlig "tillid".

På anden område mærker vi noget i lighed med slaphed samtidig med store krav om snart den ene og snart det andet.

Det som der må bygges på er tillid, enighed og så det at hver enkelt må yde det som deres evner tillader.

Jeg så forleden en sten ude på Nordfyn, hvorpå der stod: Stenen skal vidne i tiden der kommer Danmark bliv fri i den grydende sommer.

Den stod der og bar vidne om en tid der var afsluttet, men hvad med fremtiden, er vi med til at indhente det forsømte, får den ungdom der samles her de værdier som et ungdomsarbejde kan yde dem.

Ja, så skal jeg ikke være dommer. Spørgsmålet kan jo også rettes til den enkelte, er i med til at yde noget, deet være sig både økonomisk såvel som det at komme med en ærlig vilje til at få det bedste ud af en ungdomstid. Begge dele er nemlig afhængig af hinanden.

Vi har i det år der er gået holdt vor gymnastik, håndbold, folkedans, badminton i gang. Skydningen har vi også holdt gående med det materiale som var til rådighed. Spørgsmålet kan så komme, er det nok og har vi ramt kernen i ungdomsarbejdet for at få det frem, der betinger at godt og et sundt ungdomsarbejde.

Tanken kan ofte stå stille her. Men vi kan jo se på hvad der er lavet her i det år der er gået, om der har været grundlag for at få ungdomstiden udbygget så det kan være medvirkende til at få en sund og stærk ungdom i tiden der kommer.

Gymnastikken begyndte som sædvanlig i fjor i november, som leder var Else Pilegaard og Egil Illum. Tilslutningen var ret god vinteren igennem og der afsluttedes med en opvisning i marts af 35 piger og 37 karle. Gymnastikken er et af vore bedste midler i et ungdomsarbejde, - der er jo først det rent gymnastiske, som et hvert ungt menneske har godt af, men også dette, at der skal være orden, at man lære at forstå hinanden, at vi i gymnastiktimen får alt det bedste frem og det dårlige piller fra, det gælder i ord som i handling, at man når så vidt at de behersker deres tunge ligeså

godt som deres legeme.

Ved opvisninger har vi igennem de senere år haft en der kunne holde en lille tale til gymnaster, såvel som til publikum. I år havde vi forhenværende gymnast K. A. K. (???), og jeg tror at kunne sige, at det var en glæde for alle at have dette ideal af en gymnast i blandt os.

Det som hans tale bundene i var dette, at samtidig med en god gymnast hører et godt menneske. Det var sande ord og så er målet sat. Desuden demonstrerede han ryggens svagheder, og det var jo trist at ikke en af karlenes rygge var fejlfri, pigernes derimod gik det bedre med.

Til maj begyndte gymnastikken igen, denne gang med Minna Hansen og Frede Bak som leder. Holdene deltog i Lombjergefesten med henholdsvis 43 piger og 28 karle, ligesom de deltog i amtsfesten.

Med hensyn til skydningen så blev det ikke det store sus. Vi havde sidste vinter fået to nye salongrifler fra Otterup, men vi manglede ammunition. Hen på sommeren var vi dog så heldige at få 1200 og en del der af blev brugt ved en præmieskydning vi havde i september måned.

Tilslutningen ved denne skydning var god i det der var 23 skytter. Vi deltog også i skydningen med de tyske rifler til Lombjergesfesten. I efteråret havde vi fået 4 svenske rifler, det er dem der skal benyttes på 200 meter, så våbene har vi nu i orden til den kommende sommer, så nu gælder det blot om at få banemålet i orden. Til de svenske geværer kan man nemlig nu få ammunition.

Håndbold: Som leder var Svend Nielsen og Rasmus Knudsen. Der blev spillet deroppe ved kommuneskolen da vi ikke i år kunne byde en bedre plads. Indtil Lombjergesfesten havde vi det samme aften som gymnastikken. Jeg havde en følelse af, at der blev arbejdet godt. De havde da også en del kampe hvor de klarede sig godt. De deltog også i hovedkredsens turnering. Det skuffede mig en del at de kunne tage ud tilkampe og stævner, men at vi ingen afslutning selv fik. Et sådant stævne skal tilrettelægges lang tid i forvejen og det kunne vi ikke da rengøringen stod på i den tid og da vi så endelig blev klar over dagen var der ingen spillere at få fat på. Men det får mig til at sige sådan noget som halvgjort.

Badminton: Her har Harald Andersen "Engesyn" været den egentlige leder og tilslutningen har været jævn god. De har også haft en del kampe, bl. A. deltaget i såvel hovedkredsens som amtsturneringen med meget godt resultat.

Folkedans: Der har hele året været god tilslutning. Der har i årets løb været forskellige ledere. Den der har ledet mest har været Hans Aagaard, og han trænede da også de unge sidste vinter, hvor de lavede en opvisning i nationalsdragter sidst i april. Disse folkedanse har engang imellem når vi mener, at det kunne være godt at komme sammen og få en glad aften.

Og da kan vi sige måske, måske ikke, derfor forsøgte vi også sidste vinter med noget nyt. Vi kaldte det – en dag på skole. De begyndte kl. 1000 med morgensang.

Der var meget god tilslutning, større end vi havde turdet håbe, nemlig ca. 100 da det begyndte.

Det blev en god dag. For dem der har været på højskole vakte det minder frem. Det at kunne sidde sammen.

Det var det rent aktive arbejde, som det har været ført igen i år i lighed med de foregående og spørgsmålet kan da rettes, har vi så nået det det som kan forlanges af et ungdomsarbejde.

Foruden disse ting har vi jo haft vore fester.